

## Nyári előzetes

Nyári számunk mustráját – kissé rendhagyó módon – ezúttal az Események rovattal kezdjük, melyben egy számunkra – és reméljük, hogy a Kárpát-medence más régióiban oktató magyar pedagógusok számára is – fontos szakmai fórumról és immár egyfajta ünnepnek is számító eseményről számolunk be, amely lapunk megjelenésével egyidejűleg kezdődik: a huszadik Bolyai Nyári Akadémiáról. Az idei rendezvénysorozat címadó témájaként egy évről évre visszatérő és minden esetben nagy érdeklődést kiváltó témát választottak a szervezők: az érzelmi intelligencia és a szociális kompetenciák fejlesztésének témáját. A témaválasztás mikéntjére és az Akadémia vállalt szerepére, a romániai továbbképzések sorában elfoglalt helyére is választ ad a pedagógusok szövetségének elnöke, Burus-Siklódi Botond a közölt interjúban: „Mi az Akadémiát nem soroljuk a kötelező továbbképzések sorába, ahová pontszerzés miatt jelentkeznek az érdeklődők, hanem egy alternatívát kívánunk nyújtani a pedagógusoknak. Ezért szakmai hálózatunkon felkértük kollégáinkat az érdeklődésre számot tartó témák megfogalmazására, és megfelelő elvárásaiknak, mi megvalósítjuk, így lett a BNYA a kötelező továbbképzésnek egy alternatívája.”

Az idei, ünnepi megnyitót követően a szervezők kerekasztal megbeszélés keretében szakmai fórumot is tartanak *Kárpát-medencei oktatási körkép* címmel, ahová a régió többi – felvidéki, kárpátaljai, vajdasági, észak-bácskai, horvátországi, szlovéniai – pedagógusszövetségének elnökén kívül meghívták dr. Hoffmann Rózsát, az Emberi Erőforrás Minisztériumának oktatásért felelős államtitkárát is.

És most siessünk vissza a lap „elejére”, és ajánljunk az Akadémiához hasonlóan mi is érdeklődésre számot tartó témákat a nyári szünetben remélhetőleg több idővel rendelkező olvasóink számára. Elsőként a Benő Eszter által ismertetett idegennyelv-tanítási módszerre hívjuk fel a figyelmet, egy olyan módszerre, mely valószínűleg a magyart idegen nyelvként oktatók számára is hasznos lehet a hazai és külhoni szórványban. A módszer lényege az irodalmi szöveg használata, egyfelől kiindulópontként, másfelől a tanuló fantáziáját, kreativitását igénylő, az eredeti szöveghez kapcsolódó alkotásként. „Az irodalom széles választékot kínál olyan témákban, melyek a tanulók érdeklődését felkelthetik, és szóbeli, valamint írásbeli kifejezőkészségüket aktiválhatják. Mindemellett autentikusak és maradandó értékük van. Az irodalmi szövegek esztétikai funkcióval, valamint érzelmi töltettel rendelkeznek, gazdagítják a tanulók kommunikatív kompetenciáját” – vallja a szerző.

Az írás kapcsán vetődik fel a kérdés: sikerül-e tanárainknak kellő mértékben megszerettetniük diákjaikkal az irodalmat? És milyen tanárok „keze alól” kerülhetnek ki igazi irodalmárok? Erre a kérdésre a választ immár a Portré rovatunkban kell keresnünk, ahol Lőrincz József tanár úr száz évvel ezelőtti példákat állít elénk: Tamási Áron tanárait. Pedagógiai író, költő, műfordító, historikus, színdarabíró, rendező, önképzőköri vezető, dalegyleti elnök, latint, görögöt tanító, enciklopédikus műveltségű, könyvtáros, lapszerkesztő, újságíró stb. – olvashatjuk a jelzőket a négy, múlt századbeli tanár neve mellett, akik – többekkel együtt – a korabeli udvarhelyi iskola szellemét meghatározták, melyről később az író így vall: „Csalóka volt az odavaló iskolai szellem, melynek hőseit költők és írók vezették.”

Az Örökség rovatunkban folytatjuk *Az erdélyi felvilágosodás pedagógiai gondolkodói* című sorozatunkat. Fehér Katalin neveléstörténészünk írásából ezúttal Kozma Gergely munkásságával ismerkedhetünk meg, aki „mint a népnek jó példát mutató pap, nem csak prédikált, tett is azért, hogy az emberek sorsa jobbra forduljon. Írt magyar ábécéskönyvet a falusi iskolák számára, fordított színdarabokat, felolvasásokat tartott a falu írástudatlan felnőtt lakosainak a legfrissebb magyar újságokból, folyóiratokból, nyáron a templom kertjében, télen az iskolában. Gondja volt arra, hogy külön foglalkozzon a falusi iskola padjaiból már kikerült fiatalokkal is, akiket a legfogékonyabbnak tartott az új eszmék befogadására.”

Előzetesünk befejezése előtt térjünk vissza még egyszer „műhelyünkbe”, ahol Muhi Sándor tanár úr olyan – elsősorban képzőművészeti – témát, feladatot ajánl, „amely ... szinte kínálja a helytörténeti és tantárgyakon átívelő kapcsolatok lehetőségét, és – egyfajta önismereti tesztként – hozzásegít önmagunk és az osztályközösség jobb megismeréséhez is, ez pedig egy adott pillanatban tanulóknak és tanárnak egyaránt döntő fontosságúvá válhat.”

A huszadik nyári akadémián résztvevő hallgatóknak és előadóknak kívánjuk, hogy ha nem is tervezik meg szakosztályuk címerét, közös munkájuk számavételekor mindahányan elmondhassák, az hozzásegítette őket önmaguk és feladataik, munkájuk jobb megismeréséhez, ha pedig valamelyik szakosztálynak sikerül saját címet tervezni, készíteni, küldjék el annak képét a szerkesztőségünk elektronikus címére, hogy az őszi számban bemutathassuk olvasóinknak.

Minden olvasónknak és szerzőnknek pihentető vakációt kíván a szerkesztői kollektíva nevében

Székely Győző